

Evelin Ilves

"Ma nii ootan päkapikke... Millal nad küll käima hakkavad?" uurib laps ühel vihmahallil õhtupoolikul. "Mäletad, ühel aastal tuli üks päkapikk novembris ja pani mulle mandariini sussi sisse? Siis sa arvasid, et ju ta oli eelmisel aastal siiasamasse meie metsa magama jäänud ja nii ei pidanudki ta pika sõidu peale Lapimaalt aega kulutama... Äkki on sel aastal ka mõni siinsamas?" arutleb laps lootusrikkalt ning sätib oma sussi juba novembri keskel aknale. Peale lühikest mõttepausi ilmuvad aknalaudadele veel neli sussi: mulle, isale, perekoer Ludwigule ja kaisumõmmile.

Jõuame mitmeid kordi enne Jõulukuu algust seda päkapikuteemat arutada. Laps meenutab muigega, kuidas ühel aastal tõid päkapikud talle üle päeva hommikuti tervislikku jogurtijooki sussi sisse. See oli siis, kui tal kergesti nohu ja kurguhaigus kallale kippusid. "Huvitav, kas Jõuluvana sai kuskilt tehasest palju ja soodsalt seda bakterijooki või on talle endale see maitsema hakanud? Sest häid asju ju ikka tahetakse jagada..." arutles ta kolmeaastase kohta üpriski elutargalt. "Noh ja siis, kui nad mulle selle Lotte DVD tõid. Mõtles, kui suur see on! Nad pidid seda ikka hea mitmekesi oma õlgadel kandma. Umbes nagu poisid parve jõe viivad. Kuule, mitmekesi nad tavaliselt käivad?" tulevad mulle üha detailsemalt päkapikkude elu- ja töökorraldust puudutavad küsimused. "Ja kuidas see Jõuluvana teab, millal kellegi koju minna ja kas seal üleüldse häid lapsi on?"

Jõuluvanaga on meie perel oma suhe. Kaheaastane põnn kartis pika habemega mehekest nii häälekalt, et Jõuluvana ei sõandanudki alguses meile tulla. Jättis kingikoti õue ukse taha ja läks tasakesi ära. Järgmisel korral aga oli juba vastupidi: Jõuluvana hakkas ise natuke pabistama. Issi oli vahepeal presidendiks valitud ja Jõuluvana polnud kunagi ühtegi presidenti näinud. Nii nad siis teineteist tunnistasid. Aga presidendist pereisa oli piduliku mulgi kuue selga pannud ja ulatas juba ükselt oma sooja käepigistuse. Jõuluvana palgeile tuli selle peale suur ümar naeratus. Kui aga luuletuse lugemise aeg kätte jõudis, ununesid isal sõnad korraka ära. Nii pidigi väike tütar ette näitama, et kui pelgad, tuleb natuke Jõuluvana habet silitada, nõnda läheb hirm üle. Siis julgeb isegi pisike tüdruk elus esimest korda päris üksinda laulda. Suur õde mängis tookord tšellot ja vend esitas sellise poeemi, millega võinuks kohe päris laval hakkama saada...

Vahepeal oli issi kadunud luuleread arvutist üles leidnud ja igaks juhuks paberile kirjutanud. Kui tema kord kinki saada tagasi tuli, luges ta vargsi peopessa kiigates ka oma luuletuse ette.

Jõuluvana oli seda väga oodanud, sest pereisa kingitusega pidi ta kõige rohkem vaeva nägema, eriti selle kohale tarimisega – kaalus ju see tervelt üks puud! See on muidugi jõuluvanade kaaluühik. Meil öeldakse selle kohta – 16 kilo. Uhh, millest küll tänapäeva presidendid unistavad ja jõuluvanale kirjutavad – rohelisest sangpommist!

Jõuluvanaga on igal aastal kaasas olnud üks ja sama päkapikk, kes on kangesti naabri-Taevo moodi. Laps on teda suvel ja sügisel alatasa suure ja ilusa traktori roolis näinud. Ükskord sai ta seda seest ka uudistada ja oma suureks üllatuseks avastas, et naabronu kuulab seal ägedat rokkmuusikat. Just peaaegu samasugust, mida nemad issiga kahekesi autos olles hästi kõvasti kuulata armastavad. Muidugi tekkis sellest punamütsiga naabrimehe uuest rollist mitmeid küsimusi. Kuid seletus on lihtne. Nii, nagu on olemas päris arste ja mängu-arste, näiteks filmides ja teatris, on olemas ka päris päkapikke ja neid, kes on hoopis näitlejad. Loogiline ju. Pealegi on meil Abjas oma rahvateater täitsa olemas. Ilmselt käib Taevo ka mujal päkapikku tegemas, sest kust see põllumees siis talvel muidu tööd saab...

Ära minnes on Jõuluvana rõõmus. Kott on kerge ja peaaegu tühi. Pärast Jõuluvana lahkumist arutleb mõni veel poolsosinal, et kas see oli ikka päris jõuluvana või mängu. Meil polnud mingit kahtlustki: ei olnud ta külamees ega linnateatri näitleja. Ikka päris. Ja kui ilus, hea ja jutukas!

Usute? Elu on just selline, nagu te usute selle olevat. Nii päriselt kui mängult.

Ilu, rõõmu ja romantikat kohe-kohe saabuvasse kõige pimedamasse aega!